
DEKLARACIJA

O NAZIVU I POLOŽAJU HRVATSKOGA KNJIŽEVNOG JEZIKA

1967.-2007.

Potpisnici Deklaracije, hrvatske kulturne i znanstvene ustanove i organizacije, smatraju nužnim sljedeće:

1. Ustavnim propisom utvrditi jasnu i nedvojbenu jednakost i ravnopravnost četiriju književnih jezika: slovenskog, hrvatskog, srpskog, makedonskog...

Dosadašnja ustavna odredba o “srpskohrvatskom odnosno hrvatskosrpskom jeziku” svojom nepreciznošću omogućuje da se u praksi ta dva usporedna naziva shvate kao sinonimi, a ne kao temelj za ravnopravnost i hrvatskog i srpskog jezika...

2. U skladu s gornjim zahtjevima i objašnjenjima potrebno je osigurati dosljednu primjenu hrvatskoga književnog jezika u školama, novinstvu, javnom i političkom životu, na radiju i televiziji kad se god radi o hrvatskom stanovništvu, te da službenici i javni radnici, bez obzira otkuda potjecali, službeno upotrebljavaju književni jezik sredine u kojoj djeluju.

Ovu Deklaraciju podnosimo Saboru SRH, Saveznoj skupštini SFRJ i cjelokupnoj našoj javnosti da se prilikom pripreme promjene Ustava izložena načela nedvosmisleno formuliraju i da se u skladu s time osigura njihova potpuna primjena u našem društvenom životu.